

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou ve věci

žalobce: K. C. N., nar. X, státní příslušnost X (dále jen X), nyní pobytem
Pobytové středisko Havířov, Na Kopci 269, 735 64 Havířov - Dolní
Suchá,

proti
žalovanému: Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky, IČ 00007064, se
sídlem Nad Štolou 3, pošt. schr. 21/OAM, 170 34 Praha 7,

v řízení o žalobě ze dne 22.6.2022 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7.6.2022 č.j. OAM-73/LE-BA05-HA15-2022,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Včasnou žalobou ze dne 22.6.2022 doručenou zdejšímu soudu osobně dne 23.6.2022 se žalobce domáhal přezkoumání napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 7.6.2022 č.j. OAM-73/LE-BA05-HA15-2022, jehož kopie byla připojena, a kterým bylo rozhodnuto ve věci jeho žádosti tak, že žádost o udělení mezinárodní ochrany se podle § 16 odst. 1 písm. a) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen **zákon o azylu**), zamítá jako zjevně nedůvodná.

2. **V žalobě** nejprve žalobce namítal, že byl napadeným rozhodnutím zkrácen na svých právech, v důsledku čehož mu hrozí závažná újma. Dále uvedl, že měl-li by se vrátit do země původu, hrozí mu bezprostřední nebezpečí na životě a zdraví, neboť si peníze půjčil od několika subjektů, kteří v případě jeho návratu budou své pohledávky vymáhat i prostřednictvím násilí, dokonce je velmi pravděpodobné, že tito mají vazby také na vietnamskou mafii. Tamní bezpečnostní složky nejsou schopny situaci řádně a včas vyřešit a ochránit žalobce před neoprávněnými zásahy do jeho základních práv a svobod chráněných zejména Úmluvou o ochraně lidských práv a svobod (právo na život, zákaz mučení, apod.). Žalobci tak hrozí vážná újma ve smyslu zákona o azylu, jeho žádost je tedy důvodná a jako takové ji mělo být ze strany žalovaného vyhověno. Závěrem žalobce požadoval zrušení napadeného rozhodnutí ze dne 7.6.2022 a vrácení věci žalovanému k novému projednání.
3. Součástí žaloby učinil žalobce i žádost o ustanovení zástupce, o níž bylo rozhodnuto usnesením zdejšího soudu ze dne 15.8.2022 č.j. 16 Az 13/2022-16 takto: Návrh žalobce na ustanovení zástupce se zamítá.
4. **Napadeným rozhodnutím ze dne 7.6.2022 č.j. OAM-73/LE-BA05-HA15-2022** žalovaný o žádosti žalobce rozhodl takto: žádost o udělení mezinárodní ochrany se podle § 16 odst. 1 písm. a) zákona o azylu zamítá jako zjevně nedůvodná. Z odůvodnění tohoto rozhodnutí mimo jiné vyplývá, že dne 30.4.2022 podal žalobce žádost o udělení mezinárodní ochrany v České republice (dále jen **ČR**). Poté dne 18.5.2022 poskytl žalobce údaje k podané žádosti o udělení mezinárodní ochrany v ČR a konkrétně sdělil, že je státním příslušníkem Vietnamu, vietnamské národnosti, hovoří vietnamsky, nemá žádné náboženské ani politické přesvědčení a nikdy nebyl členem žádné politické strany, ani nebyl nijak politicky aktivní. Je svobodný, má syna K. T. N., který má kolem 15 let a narodil se v kraji X, přesněji neví, st. příslušnost Vietnam. Ve vlasti naposledy bydlel na adrese kraj X. Průběh cesty z Vietnamu do ČR si přesně nepamatuje, ale začátkem prosince roku 2021 opustil vlast lodí, přístav Hai Phong. Poté zůstali někde na břehu, následně byli znovu naloženi na loď a potom jej vezli automobilem. Následně mu bylo sděleno, že je v ČR. Na území ČR vstoupil dne 22.2.2022 automobilem a dne 21.4.2022 ho zadržela policie. Původní cestovní pas před deseti lety vyhodil, protože skončila jeho platnost, nový si nezařídil. Nemá tušení, kde kromě ČR pobýval. V dřívější době nežádal o udělení mezinárodní ochrany a v ČR o ni žádá z důvodu, neboť si chce najít práci a vydělat nějaké peníze, aby mohl splatit dluh, který má ve vlasti. Pohovor k žádosti o udělení mezinárodní ochrany byl s žalobcem proveden dne 18.5.2022 za přítomnosti tlumočnicka vietnamského jazyka, kdy uvedl, že Vietnam opustil někdy kolem 21.12.2021 a poté už se zpět nevrátil. Z vlasti vycestoval lodí. V policejním protokolu sdělil, že odcestoval začátkem roku 2021 a to letecky do Rumunska, ale nyní uvedl, že vycestoval lodí a to na konci roku 2021. K tomu uvedl, že byl zajištěn policií a ze strachu sdělil nepravdivé skutečnosti, nyní vypovídá pravdivě. Z Vietnamu vycestoval bez dokladu. V policejním protokolu sdělil, že disponoval pracovním vízem a cestovním dokladem, tyto skutečnosti uvedl nepravdivě, protože měl strach. Nikdy žádným pracovním vízem nedisponoval, a rovněž se nesnažil vyřídit nový cestovní doklad po ukončení platnosti původního pasu. Při odjezdu z vlasti při hraniční kontrole neměl žádné potíže, protože necestoval přes hraniční přechod; jiný důvod k odjezdu z vlasti, tedy vydělat prostředky na úhradu dluhu, neměl. Ve Vietnamu nikdy neměl, žádné problémy se státními orgány či bezpečnostními složkami, nebyl trestně stíhán a ani s ním nebylo vedeno žádné soudní řízení. Kromě dluhu nemá žádné problémy ani se soukromými

osobami. Do vlasti se nemůže vrátit, protože je hodně zadlužen a nemůže dluh splatit. Jedná se o dluh přes 2 miliardy vietnamské měny (cca 2 miliony CZK). Při poskytnutí údajů tuto skutečnost neuvedl, protože na ni nebyl tážán. U výsledku na policii dluh nezmínil. Finanční prostředky si půjčil od různých lidí, zadlužil se opakovaně. Nejprve se zadlužil, protože byl zapleten do podvodu a nedařilo se mu v podnikání, později svůj dluh navýšil o náklady na svou cestu do Evropy. Ve Vietnamu neměl žádné problémy kvůli své rase, národnosti, náboženství, pohlaví, příslušnosti k sociální skupině či politickému přesvědčení. Neměl stanovenou cílovou destinaci. Odešel do zahraničí za prací a vydělat peníze pro rodinu. Informace o zahraničním zaměstnání čerpal z internetu. O mezinárodní ochranu požádal až po zadržení policií ČR. Zařídít si pobyt v ČR po legální stránce se nesnažil, jelikož nevěděl, na koho se obrátit. Ví, že na území ČR pobývá nelegálně a rovněž je mu známo, že k tomu, aby se pohyboval po území Schengenu, potřebuje platný cestovní doklad. Žalobce potvrdil, že z Vietnamu odešel z ekonomických důvodů kvůli práci, a nyní žádá o mezinárodní ochranu kvůli legalizaci pobytu na území ČR. Ve vlasti už nemá nikoho z rodiny, rodiče mu zemřeli, syn se mu odcizil, nemá žádné sourozence. Není pravdou, že má dceru a manželku, jak dříve tvrdil před Policií ČR. V ČR nežijí žádní jeho příbuzní. K dotazu, zda chce uvést nějaké skutečnosti, které by měl správní orgán vzít v potaz během posuzování jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany, sdělil, že jeho přáním je získat v ČR azyl, aby si mohl vydělat peníze potřebné ke splacení dluhu. Na podporu svých tvrzení nedoložil žádné písemné materiály. Protokol o pohovoru nechtěl zpětně přetlumočit za účelem své kontroly, bez připomínek jej podepsal.

Dále bylo uvedeno, že v průběhu správního řízení bylo objasněno, že tvrzeným důvodem žádosti o udělení mezinárodní ochrany žalobce jsou ekonomické důvody, neboť uvedl, že chce v ČR pracovat, aby si vydělal peníze potřebné ke splacení dluhu v zemi původu. Správní orgán, tj. žalovaný, při posouzení žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany vycházel především z jeho výpovědi a dále z informací, které shromáždil v průběhu správního řízení ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv ve Vietnamu. Konkrétně vycházel z Informace OAMP - Vietnam - Bezpečnostní a politická situace v zemi, Vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv ze dne 22. dubna 2021 a zprávy Mezinárodní organizace pro migraci (IOM), nedatováno (publikováno 2021) - Vietnam - Přehled údajů o zemi za rok 2020, 9. dubna 2021. Veškeré uvedené informace jsou součástí spisového materiálu k žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany.

Žalobce se dne 1.6.2022 dostavil k seznámení s podklady rozhodnutí, s nabízenými informacemi se seznamovat nechtěl, nenavrl žádné další podklady pro rozhodnutí ve věci žádosti o mezinárodní ochranu, ani neuvedl žádné nové skutečnosti nebo informace, které by měly být v jeho řízení zohledněny.

Správní orgán konstatoval, že z výpovědi žalobce zcela jasně vyplynulo, že důvodem jeho odchodu z vlasti byly pouze a jen ekonomické důvody, když potvrdil, že jiné důvody k podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany, než ekonomické, nemá. Žalobce neuvedl ani žádné skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být ve vlasti vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo, že mu tam hrozí vážná újma podle § 14a zákona o azylu. Jím uváděnou pohnutku vedoucí ke vstupu do řízení o udělení mezinárodní ochrany nelze podřadit zákonným důvodům pro udělení azylu ve smyslu § 12 zákona o azylu pod pronásledování pro uplatňování politických práv a svobod, resp. pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů. Rovněž žalobce neuvedl v průběhu správního řízení

ani žádnou ze skutečností, kterou by bylo možno podřadit vážné újme ve smyslu zákona o azylu, také nesdělil, že by mu ve vlasti byl uložen trest smrti či by mu vykonání tohoto trestu hrozilo a v případě návratu do vlasti mu nehrozí nebezpečí mučení nebo nelidského či ponižujícího zacházení nebo trestání a ani vážná újma z důvodu svévolného násilí, které by mohlo vyplývat z mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu v zemi jeho původu. Žalobce rovněž nehovořil o tom, že by jeho vycestování do země původu představovalo rozpor s mezinárodními závazky ČR.

Vzhledem k výše uvedenému dospěl správní orgán k závěru, že žalobce podal svou žádost o udělení mezinárodní ochrany v ČR pouze a jen z ekonomických důvodů a zároveň neuvedl žádné

skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu, nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a zákona o azylu. Správní orgán tak shledal naplnění podmínek § 16 odst. 1 písm. a) zákona o azylu a žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany zamítl jako zjevně nedůvodnou.

5. **Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě dne 15.8.2022** nesouhlasil s námitkami uvedenými v žalobě a plně odkázal na písemnosti založené ve správním spisu a na jím vydané rozhodnutí, přičemž postupoval plně v souladu se zákonem o azylu a jednotlivými ustanoveními správního řádu. Správní orgán zjistil skutečný stav věci a přihlédl ke všemu, co vyšlo v řízení najevo a jeho rozhodnutí je i přezkoumatelným a dostatečným způsobem odůvodněno. Hlavním důvodem podání žádosti žalobce o mezinárodní ochranu je zůstat a pracovat v ČR, aby si zde vydělal peníze na splacení dluhu, který má ve Vietnamu. Jeho důvody jsou tak čistě ekonomického charakteru, což vede žalovaného k přesvědčení, že žalobce podal svou žádost účelově se snahou legalizovat si v ČR jeho pobyt, aby zde mohl zůstat, pracovat a vydělat si peníze. Žalovaný v této souvislosti odkázal na judikaturu: „*NSS (tj. Nejvyšší správní soud) výše uvedené uzavírá tak, že azylové řízení je zcela mimořádný institut sloužící k ochraně cizinců, kteří pocítují důvodnou obavu před pronásledováním v zemi původu. Prostřednictvím azylového řízení tak nelze žádat o legalizaci pobytu v ČR, neboť pro takový účel obsahuje právní řád České republiky jiné nástroje.*“ (z rozsudku NSS v Brně č.j. 7 Azs 117/2004 ze dne 18.11.2004). Žalovaný doporučil žalobci, aby řešil svou pobytovou situaci prostřednictvím zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území ČR, ve znění pozdějších předpisů (dále jen **zákon o pobytu cizinců**), a také dodal, že žalobce požádal o udělení mezinárodní ochrany až ve chvíli, kdy byl zadržen policií ČR (podrobněji na str. 2 rozhodnutí).

K tvrzení žalobce, že by mu ze strany bezpečnostních složek (ve Vietnamu) nebyla poskytnuta pomoc, žalovaný uvedl, že má žalobce v případě jakýchkoliv problémů v zemi možnost využít ochrany kompetentních orgánů. Žalobce měl možnost použít legálních prostředků, včetně podání stížnosti ke státnímu zastupitelství a justičním institucím. Pokud by došlo k nečinnosti či zneužití pravomocí, mohl se žalobce obrátit na ombudsmana či na nevládní organizace. V této souvislosti správní orgán odkázal na rozsudek NSS č.j. 6 Azs 8/2003 ze dne 11.3.2004, který stanovil: „*Neučinil-li stěžovatel žádné kroky k využití všech prostředků, které právní řád v zemi jeho původu k ochraně práv a svobod poskytuje, nelze učinit závěr, že mu taková ochrana nebyla poskytnuta, případně že by mu sice byla poskytnuta, ale neúčinně...*“. Žalovaný vyjádřil, že dle něho v případě žalobce došlo k jednoznačnému naplnění podmínek pro zamítnutí žádosti jako zjevně nedůvodné dle § 16 odst. 1 písm. a) zákona o azylu a má za to, že rozhodnutí vychází z řádně zjištěného stavu věci; v podrobnostech pak žalovaný odkázal na obsah správního spisu.

Závěrem navrhl, aby soud zamítl žalobu jako nedůvodnou a neuplatnil nárok na náhradu nákladů řízení.

6. Ze **zaslaného správního spisu vedeného žalovaným v této věci** vyplývá, že skutečnosti uvedené v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí ze dne 7.6.2022 i ve vyjádření žalovaného ze dne 15.8.2022 odpovídají obsahu spisu. Podle protokolu o předání rozhodnutí bylo napadené rozhodnutí ze dne 7.6.2022 žalobci předáno dne 10.6.2022.
7. Podle **§ 4 odst. 1 písm. a) s.ř.s.**, soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy (dále jen **správní orgán**). Podle **§ 78 odst. 7 s.ř.s.** soud zamítne žalobu, není-li důvodná. Při přezkoumání napadeného rozhodnutí je soud povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.). Dle **§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.** ve věcech mezinárodní ochrany rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu.
8. Dle **§ 16 odst. 1 písm. a) zákona o azylu**, se žádost o udělení mezinárodní ochrany zamítne jako zjevně nedůvodná, jestliže žadatel o udělení mezinárodní ochrany neuvádí skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a, a zároveň uvádí pouze ekonomické důvody.
9. Podle **§ 16 odst. 3 věta první zákona o azylu**, jsou-li důvody pro zamítnutí žádosti o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodné, neposuzuje se, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany splňuje důvody pro udělení azylu podle § 13 a 14 nebo doplňkové ochrany podle § 14b.
10. Dle **§ 12 zákona o azylu** azyl se cizinci udělí, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec a) je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod, nebo b) má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo, v případě že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.
11. Podle **§ 14a odst. 1 zákona o azylu** se doplňková ochrana se udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečně nebezpečí vážné újmy podle odstavce 2 a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště. Dle **odst. 2 citovaného ustanovení** se za vážnou újmu považuje a) uložení nebo vykonání trestu smrti, b) mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu, c) vážné ohrožení života civilisty nebo jeho lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, nebo d) pokud by vycestování cizince bylo v rozporu s mezinárodními závazky České republiky.
12. Podanou žalobou se žalobce domáhal z důvodů v ní uvedených zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 7.6.2022, ale soud z níže uvedených důvodů shledal, že žaloba není důvodná. Soud rozhodl ve věci bez nařízení jednání dle **§ 51 odst. 1 s.ř.s.**,

jelikož žalobce ani žalovaný nařízení jednání nepožadovali.

13. Žalobce v žalobě uvedl, že žalovaný řízení o udělení mezinárodní ochrany v ČR zastavil, když žádost žalobce vyhodnotil jako zjevně nedůvodnou. K uvedenému soud konstatuje, že žalovaný předmětnou žádost žalobce pouze zamítl jako zjevně nedůvodnou dle § 16 odst. 1 písm. a) zákona o azylu, ale řízení nezastavil, jak je zcela zřejmé z výroku napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 7.6.2022.
14. Dle žalovaného žalobce neuvedl žádné skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 či že mu hrozí vážná újma podle § 14a zákona o azylu. K tomu žalobce pouze obecně bez jakékoli specifikace namítal, že při návratu do země původu mu hrozí bezprostřední nebezpečí na životě a zdraví, neboť si peníze půjčil od několika subjektů, které v případě jeho návratu budou své pohledávky vymáhat i prostřednictvím násilí, dokonce je velmi pravděpodobné, že tyto mají vazby také na vietnamskou mafii. Tamní bezpečnostní složky nejsou schopny situaci řádně a včas vyřešit a ochránit žalobce před neoprávněnými zásahy do jeho základních práv a svobod chráněných zejména Úmluvou o ochraně lidských práv a svobod (právo na život, zákaz mučení, apod.).
15. Soud se proto ve smyslu § 16 odst. 1 písm. a) zákona o azylu zabýval námitkou nesprávného posouzení otázky naplnění důvodů přiznání azylu dle § 12 zákona o azylu. V této věci soud musí souhlasit s argumentací žalovaného uvedenou na straně 3 napadeného rozhodnutí, neboť žalobce ve správním řízení uvedl, že nikdy nebyl členem žádné politické strany, nebyl nijak politicky aktivní, ve Vietnamu nikdy neměl žádné problémy se státními orgány či bezpečnostními složkami, nebyl trestně stíhán, ani s ním nebylo vedeno žádné soudní řízení. Kromě dluhu nemá žádné problémy ani se soukromými osobami. Do vlasti se nemůže vrátit, protože je hodně zadlužen a nemůže dluh splatit, jedná se o dluh přes 2 miliardy vietnamské měny (cca 2 miliony CZK). Finanční prostředky si půjčil od různých lidí, zadlužil se opakovaně; nejprve se zadlužil, protože byl zapleten do podvodu a nedařilo se mu v podnikání, později svůj dluh navýšil o náklady na svou cestu do Evropy. Nic bližšího však k tomu žalobce neuvedl.
16. Samotná skutečnost, že žalobce výslovně potvrdil, že z důvodů obsažených v § 12 zákona o azylu neměl žádné potíže v zemi původu, svědčí o tom, že zde nejsou naplněny podmínky pro udělení azylu dle § 12 zákona o azylu. Také uvedl, že má obavy z pronásledování ze strany věřitelů. K tomu soud uvádí, že v § 2 odst. 6 zákona o azylu je stanoveno: *„Původcem pronásledování nebo vážné újmy se rozumí státní orgán, strana nebo organizace ovládající stát nebo podstatnou část území státu, jehož je cizinec státním občanem nebo v němž měla osoba bez státního občanství poslední trvalé bydliště. Původcem pronásledování nebo vážné újmy se rozumí i soukromá osoba, pokud lze prokázat, že stát, strana nebo organizace, včetně mezinárodní organizace, kontrolující stát nebo podstatnou část jeho území nejsou schopny nebo ochotny odpovídajícím způsobem zajistit ochranu před pronásledováním nebo vážnou újmu.“* Jak z citovaného ustanovení vyplývá, původcem pronásledování ve smyslu zákona o azylu se rozumí státní orgán, strana či organizace ovládající zemi původu žalobce. V tomto případě se ale jedná o soukromou osobu, která může být původcem pronásledování, pouze pokud lze prokázat, že veřejná moc nemůže zajistit ochranu před takovýmto pronásledováním. Taková skutečnost však nebyla zjištěna žalovaným v rámci správního řízení, ani žalobce v tomto směru nic konkrétního neuvedl. V případě pronásledování žalobce ze strany věřitelů tak nebyly naplněny podmínky pro udělení mezinárodní ochrany, proto jsou jeho námitky týkající se neaplikace § 12 zákona o azylu

nedůvodné. Totéž se týká i neudělení doplňkové ochrany dle § 14a zákona o azylu, jelikož žalobce nesplňuje důvody pro její udělení vzhledem k tomu, že toliko obecně bez jakékoli specifikace uvedl v žalobě, že mu hrozí vážná újma ve smyslu zákona o azylu a jeho žádost je tedy důvodná. Přitom žalobce sám potvrdil, že z Vietnamu odešel z ekonomických důvodů, odešel do zahraničí za prací a vydělat peníze a o mezinárodní ochranu požádal až kvůli legalizaci pobytu na území ČR, když jeho přáním je získat v ČR azyl, aby si mohl vydělat peníze potřebné ke splácení dluhu. Na podporu svých tvrzení žalobce nedoložil žádné důkazy, ani žádné nenavrhl.

17. Z obsahu správního spisu však nevyplývá, že by v případě žalobce byly splněny podmínky pro použití zmíněných § 12 a § 14a zákona o azylu výše citovaných. Tudíž ani tyto námitky žalobce nejsou důvodné.
18. Soud z obsahu správního spisu zjistil, že z listiny nazvané „Poskytnutí údajů k žádosti o mezinárodní ochranu“ (dále jen **Poskytnutí údajů**) ze dne 18.5.2022 a rovněž z „Protokolu o pohovoru k žádosti o udělení mezinárodní ochrany“ (dále jen **Protokol**) ze dne 18.5.2022 (v obou případech za účasti tlumočníka vietnamského jazyka), stejně tak i ze založeného rozhodnutí o zajištění za účelem správního vyhoštění ze dne 23.4.2022 č.j. KRPÚ-79761-18/ČJ-2022-040022-SV-CV a rozhodnutí o správním vyhoštění ze dne 28.4.2022 č.j. KRPÚ-79761-35/ČJ-2022-040022-SV-CV, zcela jednoznačně vyplývá, že žalobce ve všech případech uváděl stejné skutečnosti ohledně důvodů k opuštění vlasti a to, že Vietnam opustil z ekonomických důvodů, ale rozdílně uvedl, jakým způsobem opustil Vietnam a dorazil do ČR, kam byl vrácen po kontrole německou policií dne 21.4.2022.
19. Na přímou otázku (důvody žádosti o mezinárodní ochranu) odpověděl žalobce při Poskytnutí údajů: Kvůli financím, protože jsem hodně zadlužený, proto jsem opustil Vietnam, abych vyhledal práci a vydělat peníze k zaplacení dluhu.
20. Z uvedeného je tedy nepochybné, že ze strany žalobce došlo k naplnění obsahu výše citovaného § 16 odst. 1 písm. a) zákona o azylu, proto žalovaný nepochybil, když žádost žalobce o mezinárodní ochranu zamítl jako zjevně nedůvodnou. Žalobce totiž žádné jiné důvody pro podání předmětné žádosti než ekonomické neuvedl ani ve správním řízení před vydáním napadeného rozhodnutí, ani v podané žalobě. Soud proto tuto námitku považuje za nedůvodnou.
21. Rovněž soud nezjistil, že by došlo ze strany žalovaného v průběhu správního řízení či při vydání rozhodnutí k pochybením způsobilým ke zrušení napadeného rozhodnutí, k nimž by musel soud přihlídnout ex offio. V této věci žalovaný dostatečně zjistil skutkový stav a uvedl i správní úvahy, které ho vedly k rozhodnutí o zamítnutí předmětné žádosti jako zjevně nedůvodné. V této věci se soud plně ztotožnil s obsahem napadeného rozhodnutí žalovaného.
22. Lze sice pochopit pohnutky, které vedly žalobce k opuštění Vietnamu, avšak je nutno zdůraznit, že azylové řízení je specifickým důvodem pro povolení pobytu na území ČR a nelze ho zaměňovat s jinými legálními formami pobytu cizinců na území České republiky, které jsou upraveny zákonem o pobytu cizinců (zákon č. 326/1999 Sb.). Pokud žalobce nechtěl pracovat v jiné části Vietnamu a chtěl pracovat v jiném státě, je nezbytné si nejprve zjistit podmínky, za nichž je možno získat pracovní povolení v tom kterém státě, a ty poté splnit, aby mohl získat předmětné povolení.
23. Závěrem soud konstatuje, že neshledal žádný žalobcem vytýkaný nedostatek napadeného

rozhodnutí a považuje zjištěný stav věci v souladu s ust. § 3 správního řádu i s požadavky kladenými na napadené rozhodnutí dle § 2 odst. 1, § 3, § 50 odst. 2 a 3 a § 68 odst. 3 správního řádu. Stejně tak soud nezjistil pochybení správního orgánu ve vztahu k § 12 a § 14a zákona o azylu a ani nebylo zjištěno, že by byla zkrácena práva žalobce coby žadatele o udělení mezinárodní ochrany, v důsledku čehož mu hrozí závažná újma, jak namítal.

24. Vzhledem ke všem zjištěným skutečnostem soudu nezbylo, než žalobu zamítnout jako nedůvodnou ve smyslu § 78 odst. 7 s.ř.s., dle něhož soud zamítne žalobu, není-li důvodná (**výrok I. rozsudku**), jelikož žádná z žalobních námitek nebyla shledána důvodnou, neboť žalovaný postupoval v souladu se správním řádem i zákonem o azylu, jak je zřejmé z výše uvedeného.
25. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého by měl nárok na jejich náhradu žalovaný, který měl ve věci plný úspěch. Žalovaný neuplatnil žádné náklady řízení, proto jejich náhrada nebyla žádnému z účastníků přiznána (**výrok II. rozsudku**).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. Jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost. (§ 12 odst. 1, § 102, § 104a, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.)

Plzeň 25. ledna 2023

JUDr. Alena Hocká v.r.
samosoudkyně